

ע"פ 7723/21 - מרעי קרינאוי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7723/21

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: מרעי קרינאוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בבאר שבע מיום 7.11.2021 בפ"ל 3535-07-20 אשר ניתנה על ידי כבוד השופטת א' ח' בר

בשם המערער: עו"ד אלמוג אזולאי

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בבאר שבע (השופטת א' ח' בר) מיום 7.11.2021 בפ"ל 3535-07-20 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 15.7.2020 הוגש נגד המערער כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. ביום 20.6.2021 הודיע המערער כי הוא כופר במיוחס לו, ובהתאם קבע בית המשפט דיון הוכחות בהליך ליום 7.11.2021 לשם שמיעת פרשת התביעה. עם זאת, ביום 4.11.2021 הגיש המערער מסמך שכותרתו "הודעה על תיקון מענה" ובה ציין כי הוא מודה בעובדות כתב האישום ומבקש לקבוע מועד לשמיעת פרשת ההגנה.

2. בתחילת הדיון מיום 7.11.2021 טען בא-כוח המערער כי "[המערער] הודה ולפיכך, אין למדינה סמכות להגיש ראיות"; וכן כי חומר הראיות שנאסף כולל "דברים שישבהם כדילהשחיראתפני[המערער]

של ארשומים בכתבה אישום". בא-כוח המשיבה, מצדו, ביקש להגיש את ראיות התביעה גם אם פרשת התביעה לא תתקיים. בית המשפט נתן על אתר החלטה שבה הדגיש כי הוא "אינו חייב לקבל הודיה בעובדות, אם במלואן או בחלקן, והדבר נתון לשיקול דעתו", וכי "ההגנה אינה רשאית לעשות בהליך המשפטי כמשחק לצרכיה". על רקע זה התיר המותב למשיבה להגיש את ראיותיה, "וזאת לאורה ודאית" [המערער] בעובדות כתבה אישום, והוסיף כי לאחר מכן תישמע ערש התגובה.

3. בתגובה לכך ביקש בא-כוח המערער, בעל פה, כי המותב יפסול עצמו "היותו קיים מעצם ההחלטה שמשמיל משואפנים". בא-כוח המערער הסביר כי מהחלטת המותב עולה כי הוא אינו מקבל את ההודאה של המערער, ומשכך, נטען, קיימת "סתירה" בין ההחלטה שלא לקבל את ההודאה ובין ההחלטה להתיר למשיבה להגיש את ראיותיה. עוד הלין בא-כוח המערער על ההתייחסות לטענות ההגנה כאל "משחק" וטען כי התנהלות של המותב "גובלת בסקרנות, שכן על בית המשפט אסור לעשות כן מעבר למשהכתוב בכתבה אישום והרצון של בית המשפט לעשות כן מעלה משמיל משואפני מ". בא-כוח המשיבה, מצדו, התנגד לפסילת המותב.

4. בית המשפט קמא דחה את הבקשה לפסילתו על אתר בציינו כי טענותיו ה"כלליות" של בא-כוח המערער אינן מקימות עילת פסלות; וכי בשים לב לכך שהמערער הודה בכל עובדות כתב האישום, הרי שההיעדרות לבקשת המשיבה להגיש את ראיותיה אינה יוצרת חשש ממשי למשואפנים. כמו כן ציין בית המשפט קמא "לא ברורה התנהלות ההגנה כי מחד היא מודה בעובדות כתבה אישום ומאידך, מבקשת לנהל לפרשת ההגנה שכן מקום שבו נאשם מודה בעובדות כתבה אישום הרי שיש להרשיעו בדיון".

בהחלטה נוספת שניתנה מיד לאחר מכן, הרשיע בית המשפט קמא את המערער בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום "לאורה ודאית" [המערער] על בסיסה בקשה שהוגשה לתיק בית המשפט. בתגובה העלה בא-כוח המערער השגות על כך שהמותב הרשיע את המערער "בהודיה שהוא דחה אותה שלא מצא אותה כהודיית אמת".

להשלמת התמונה יצוין כי ביום 8.11.2021 הודיע בא-כוח המערער לבית המשפט קמא כי הוא חוזר בו מהאמירה "התנהלות זו גובלת בסקרנות".

5. על רקע זה הוגש הערעור שלפניי. המערער טוען כי הודאתו בעובדות כתב האישום הובילה לכך שהעובדות שאותן ביקשה המשיבה להוכיח – למעשה כבר הוכחו, ומשכך "הגשת כל חומר הראיות מעלה אפשרות שבית המשפט ייחשף לנתונים שאינם בכתב [ה]אישום ולפוטנציאל הגלום בהם להשחרת פני המערער". עוד נטען כי ההיעדרות לבקשת המשיבה להגיש ראיות עולה כדי "ירידה לזירת ההתגוששות בין הצדדים", וכי "מוטיבציית היתר" של המותב לקבל ראיות שלא הייתה אפשרות חוקית להגישן מעוררת חשש "שנעלה דעתו של בית המשפט להרשיע את המערער בכל מחיר". לראיה, כך מודגש, בית המשפט קמא אכן הרשיע את המערער מיד לאחר דחיית בקשת הפסלות. לצד זאת טוען המערער כי יש טעם לפגם בכך שהמותב "הפקיע" ממנו את זכותו לקיים פרשת הגנה והרשיע אותו תוך ש"סבר מראש שאין בטענות הגנתו כל ממש".

6. דין הערעור להידחות. כאמור, טענותיו של המערער בערעור שלפניי ממוקדות באפשרות שהמותב ירשיע אותו מבלי לקיים את פרשת ההגנה – ואפשרות זו באה לידי מימוש מיד לאחר דחיית בקשת הפסלות. במילותיו של

המערער עצמו, לטענתו קיים "חשש [מ]משי ואפילו מראית עין שנעלה דעתו של בית המשפט להרשיע את המערער בכל מחיר [...] בית המשפט גמר אומר בדעתו להרשיע את המערער, וכך עשה" (פסקה 16 לכתב הערעור). אולם, השגותיו של המערער על הרשעתו הן "ערעוריות" במהותן. טענותיו בהקשר זה שמורות לו ויהא ביכולתו להעלות באפיקים המתאימים, אך אין בהן כדי להעיד על משוא פנים כלפיו מצד המותב בכל הנוגע להמשך ניהול ההליך (ראו והשוו: ע"פ 6820/19 שטרית' מדינת ישראל, פסקה 5 (29.10.2019); ע"א 7843/20 המאגרה ישראל לביטוחירכב (הפול) נ' פלוני, פסקה 7 (31.1.2021)).

מכל הטעמים שפורטו לעיל, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ד בכסלו התשפ"ב (28.11.2021).

ה נ ש י א ה
